

Сценарій родинного свята
«З родини починається життя людини»

Борович Р. Р., вчитель вищої категорії
Рівненського навчально-реабілітаційного центру «Особлива дитина»

Мета. Виховувати любов і повагу до найближчих і найрідніших людей – батька й матері, дідуся й бабусі, бажання допомагати їм, вчити бути чемними, уважними, завжди пам'ятати місце, де народилися, рідну оселю. Сприяти розумінню того, що сім'я, родина – хранителька національних звичаїв, традицій предків.

Учитель. Сьогодні в нашій залі зібралися найрідніші ваші люди, ваша сім'я. Дуже хочеться, щоб в кожному сім'ю увійшли мир і спокій, злагода і любов. Тож прийміть привітання і щирі побажання від ваших дітей!

Учні.

Ми хочем радо привітати
Бабусь з дідусями, сестер і братів,
Ну і звичайно, наших любих
І дорогих усім батьків!

Ми хочем всім вам побажати
Багато хороших і сонячних літ,
Дідусям і татам, бабусям і мамам,
Братам і сестричкам,
Разом: Палкий наш привіт!

Родина, дорога родина!
Що може бути краще в світі цім?
Чим більше дорожить людина
За батьківський і материнський дім?

Що може бути краще за вечерю в домі
За батьківським, міцним столом,

ЗВУЧИТЬ ПІСНЯ «Подяка батькам»

Учень: Родина – це тепле і затишне слово:
Бабусина ласка і з дідом розмова,
Матусина пісня і братова втіха,
Кімната, повнісінька щастя і сміху.

Сценка

Злагода : Я – Злагода й Щастя у вашому домі,
Звичайно, зі мною усі ви знайомі,
Я поряд із вами завжди хочу бути,
Про лихо бажаю не знати, забути.
Щасливі на світі ростуть хай всі діти,

Де в шумнім гомоні і в кожному слові
Все сповнене любов'ю, а не злом ?

Де можна більше зачерпнуть любові?
Де взяти більше доброти?
Як в материнським ніжнім слові,
Як з батька щедрої руки.

Збирається в колі щаслива родина –
Про це мріє кожна у світі дитина,
Про це варто завжди батькам
пам'ятати,
Що найголовніші для нас –
мама й тато.

Батьківська порада і ніжна любов
Потрібні щоденно усім знов і знов.
Ми слово вам хочемо вдячне сказати,
Тому й запросили сьогодні на свято.

Хай мамам щасливим дарують всі квіти,
Зігріта хай ласкою кожна родина
На славу живе і собі, й Україні.

Незгода: Тю! Ти чого сюди приперлась?
Вже їм у довіру втерлась?
Що там тато, що там мати –
За гроші можна все придбати!
Смішно навіть і сказати –
Свято, пісеньки...Упасти і не встати!

Злагода: Ти хто? Чому шумиш, й чому сердита?
Тебе, мабуть, забули запросити?
Не ображайся, це ми не навмисно,
Бо ж добрим і злим силам разом – тісно !

Незгода: Ага! Тремтиш! Я всіх вас покараю!
Багато заклинань магічних знаю.
Бо я – Незгода, я підступна і сварлива,
У кожну хату стукаю грайливо,
І засіваю скрізь зерно незгоди,
Шукаю лиш сприятливу нагоду,
Щоб посварились братик і сестричка –
Я заховаю їхні рукавички,
А мама з татом сваряться як романтично!
Хіба ж це незнайоме вам й незвичне?
Життя цікаве у незгоді, буревію,
Як Щастя плаче – я сміюся і радію.

Учениця: Недобрим силам в нашому житті не місце!
І ми не раді вам на цьому святі, звісно.
Хай злагода й любов лиш запанує,
Слова прекрасні діти чують:
Спасибі, вибачте, і дякую, будь-ласка,
Життя у злагоді – чарівна казка.

ЗВУЧИТЬ ПІСНЯ

Учитель.

Із перших днів нашого життя нас завжди опікують тато й мама. Вони нам співають колискові, вчать ходити, вимовляти перші слова, взувати черевики. Кожній нашій перемозі батьки безмежно радіють. Мати – привчає нас до роботи і акуратності. А батько до господарства і спритності. І де б ми не були, завжди повинні пам'ятати про своїх мамусь і татусів, прийти, допомогти їм, поговорити з ними, притулитись до їхніх натруджених рук.

Учень. Матусю рідненька, для тебе є втіха,
Коли повна хата дитячого сміху,

Коли син чи донька до твого серденька
Пригорнеться й скаже: «Люблю тебе, ненько».

Конкурс «Впізнай мамині руки»: дітям зав'язують очі хустинкою, вони повинні впізнати руки своєї матері.

Учень. Мої однокласники думають, що їхні мама і тато найкращі. А я не боюсь і кажу всім вам і вам, а ще сонцю і небу, зеленій ялинці й могутньому дубу, можу кричати на весь світ (разом): "Мої батьки найкращі в світі".

Сценка. "Чия мама краща?"

Ми з товаришем гуляли
Ми серйозно розмовляли
Знаєш, Вітю, - кажу я, -
Краща мама – це моя.
Ну, а Вітя, каже:
Ні! Сперечатись нащо
Мушиш вірити мені:
Моя мама краща.

Я товариша любив
Сперечатись не хотів
І повірили тому,
Він мені, а я йому.
І обом приємно нам -
І мені і Віті,
Значить, кожна з наших мам
Є найкраща в світі.

Учитель. Наші мами - майстрині на всі руки. Можуть за 5 хвилин з напівпорожнім холодильником приготувати розкішну вечерю, без усяких там «Містерів» та «Доместосів» навести лад і блиск у кімнатах, випереджаючи швидкість світла створити справжній шедевр з волосся своєї дитини. Тож запрошуємо таких мам на сцену! (3 учасниці + 3 хлопчики)

Перукарня

Ведучий запрошує із зали хлопчиків приблизно з однаковою довжиною волосся. Хлопці сідають на стільці. Вони — клієнти перукарні, а матері-учасниці — перукарки, яким залишилося тільки причепити на волосся бантики. У їх розпорядженні гребінці та стрічки. Робота розпочинається за сигналом ведучого. Якщо бантик зав'язано, матуся піднімає гребінець угору, а клієнт підводиться, демонструючи свою зачіску.

ГРА «Слово до слова...».

До столів виходять один з батьків і його дитина. На 3-х столах лежать пелюсточки квітів. На кожній пелюсточці написано одне слово. З них треба скласти квіточку так, щоб прочитати народне прислів'я. Хто перший впорається з завданням, той і переможець. (Нащо ліпший клад, як в родині лад. Годуй діда на печі, бо і сам там будеш. Матері усіх дітей жаль, хоч найбільшого, хоч найменшого.)

Ательє мод

Учитель. Шановні матері! Уявіть, що ви щойно довідалися про те, що ваша дитина запрошена на бал-маскарад. Вона мусить йти за 10 хвилин, а костюму немає. У вашому розпорядженні є тільки купа газет, клей, клейова стрічка, голки, мотузки, ножиці. І з цього всього за 10 хвилин ви повинні зробити оригінальне маскарадне вбрання. Тож до роботи, шановні! Час пішов!

Через 10 хвилин діти демонструють свої моделі, оголошують їх назву.

Учні.

1. Моя наймиліша з усіх людей ненька,
Тиха, мов голубка, щира і маленька.
2. Нема в цілім світі всім вам признаюся,
Кращої, ріднішої, як моя матуся.
3. Я свою матусю так щиро кохаю,
Що і розказати не вмю, не знаю.
4. Бідна та сирітка, що мами немає
Вона немов квітка, що сонця не знає.
5. Над мамину в світі немає опіки,
Материнське серце — це найкращі ліки.

Матусю, найкраща моя й найніжніша,
Для тебе є діти завжди важливіші,
Ніж всі найповажніші в світі цім справи,
Відкине усе материнськеє право.

Прости неухажність нам нашу й провини,
Молися за доньку свою і за сина,
Хай людям серця не засліплюють гроші,
А буде здоров'я і настрій хороший.

Учитель:

Споконвіку господарем сім'ї вважався батько. Батьків приклад, батьків наказ завжди служили законом для родини. Його неквапливе й розважливе слово завжди сприймалося всерйоз, змушувало глибоко замислюватися над життям, виховувало такі людські риси, як доброта, чесність і відповідальність. Батьківське серце здатне пройматися болем дитини на відстані, журитися за долю своїх дітей усе життя. Якби міг, кажуть в народі, то й сонце прихилив би.

Учні.

Батько, тато, татко, татусь! Чому татусь? Легенда розповідає так: “Давно колись до молоді матері навідувалася лісова царівна Леля, бо полюбився їй синочок на ім'я Тато. Гарненький хлопчик привітно посміхався до лісової красуні, і та подарувала йому пісеньку “Татонько, татонько”. Виріс хлопчина у статного парубка. З'явилися у нього свої діти, їх Леля навчила кликати свого батька: “тато, татусь, таточко”. Чи справді було так чи ні, але всі українські діти з давніх-давен кличуть батька татком, таточком, татусем.

Я до любого тата звертаюсь,
Хочу в словах передати тепло,
Щоб мій татусь міг частіше всміхатись,
Щоб у душі його сонце цвіло!
Татку, татусеньку, таточку, тату,
Кращого в світі немає навкруг!
Таточку, хочу тебе я обняти,
Ти мій порадник, заступник і друг!

Учитель. У наших тат – неймовірна кількість талантів. Наприклад, такі...

Учні.

Грали ми у татовіз,
У найшвидший татовіз,
У найкращий татовіз:
Їхав я, а тато — віз.

Довго тато сперечався,
Не бажав як слід пихтіти,
Але потім розійшовся —
Я не міг його спинити.

Збили шафу. Впало крісло,
Стало нам в кімнаті тісно,
Ми рушаємо надвір —
Лише пил нам навздогін.

Татовіз мій швидко мчить,
Наче вітер, він летить.
Пригадати неможливо,

Скільки ми чудес зустріли.

А додому поспішали,
На порозі стріли маму.
Вона дуже здивувалась:
— Де були ви? Що тут сталося?

«Потяг» швидко відповів:
— Ми промчали сто країн,
Подивились білий світ...
— Молодці,— сказала мама,—
У пилючці, без чобіт.
За границею катались,
Доки брюки не порвались.
Кинули мене саму...

— Отже так! — сказала мама.
— У неділю і я з вами
Покатаюсь досхочу
Ще й на місяць полечу!

Учитель. Діти, а ви хочете подивитися, як ваші тата допомагали вашим мамам, коли ви були зовсім маленькі?

Гра «Хто швидше замотає ляльку»

Конкурс *Будь уважний! (беруть участь татусі).*

Вчитель називає дату народження дитини, а батьки повинні відгадати чия це дитина.

Учитель.

Час плине так швидко, що можна з упевненістю сказати, що ваші діточки зовсім недавно були немовлятами. Хіба не так? Саме тому вам легко буде пригадати голос вашого немовляти. Сподіваюся, що ваші пам'ять та слух вас не підведуть.

Конкурс *Уа-уа!*

З краю сцени на стільцях сідають батьки та надівають маски або зав'язують очі. Діти стоять у глибині сцени. Ведучий на вибір вказує на будь-яку дитину. Вона піднімає руку та починає плакати, ніби немовля: «Уа-уа!». Потім ведучий вказує у будь-якому порядку на інших дітей. Батьки мають розпізнати своїх немовлят і підвестися, коли саме їх дитинка плаче.

3 півслова

Ведучий. Діти й батьки від часу народження дитини живуть разом і мають багато спільного. За стільки років вони настільки пізнають одне одного, що розуміють все з півслова. Саме тому, щоб встановити, наскільки добре вони порозумілися, ми пропонуємо їм узяти участь у наступному конкурсі. Припустімо, що зранку тато дуже поспішав на роботу і тому записку із

проханням щось зробити написав у дуже скороченому варіанті. А дитина, щоб виконати татове доручення, має розшифрувати записку, тобто написати повний її варіант. Діти-учасники, прошу вас вибрати з декількох скорочених записок по одній для розшифрування. Записки пронумеровані. Повні варіанти скорочених записок я передаю до журі. Дорогі учасники, вам надається 1 хвилина на розшифрування. За першим сигналом гонгу ви починаєте роботу, за другим — завершуєте. Журі буде оцінювати ваші старання від 1 до 10 балів. Діти-учасники, готові? Гонг!

Записки

(Спочатку поданий скорочений варіант, потім — повний.)

1. По_зу_. Зр_за_. При_лі_.

Почисти зуби. Зроби зарядку. Прибери ліжку.

2. Пр_в_кі_. Ви_пи_. По_кв_.

Прибери в кімнаті. Вітри пил. Полий квіти.

3. З'ї_сн_. По_по_. Ви_ст_.

З'їж сніданок. Помий посуд. Вітри стіл.

У разі якщо команд більше ніж три, слід повторити записки з поданим текстом за кількістю учасників.

Учитель.

Наступне завдання – для сильних духом і тілом наших тат. Запрошуємо таких на сцену (2 учасники). Вітаємо, ви стали учасниками акції «Портфель».

Завдання: хто швидше збере портфель своєї дитини.

Учитель.

Всі діти старанно готувалися до свята. Свою любов і повагу до вас, батьків, діти висловили під час проведення конкурсу “За що я люблю своїх тата й маму, і хочу бути, як вони”.

Діти по черзі (відеофрагмент).

- Я люблю своїх батьків за те, що вони докладають всіх зусиль, щоб я росла вихованою, привчають вишивати і пекти. Я своїх батьків шаную.

- Мене батьки вчать добра, безмежно люблять і допомагають у навчанні.

- Я люблю свою маму за те, що вона добра, лагідна, смачну їжу готує, а тато вчить майструвати.

- Люблю маму за її ласку і смачну їжу. Тата – бо допомагає у навчанні.

- Я люблю батьків за те, що вони ласкаві, вміють простити мої провини, працьовиті і дбайливі.

- Мама вчить мене, акуратності, тато – спритності у роботі. Батьки хочуть, щоб я була щаслива й вихована.

Разом: Ми хочемо бути схожими на вас!

Учитель. У наших предків охоронцем родинного вогнища була богиня Берегиня. Ми також її знаємо. Прокидаємось уранці, наспіх з'їдаємо сніданок приготований її руками, і біжимо до школи, забуваючи поцілувати ці руки. Засинаючи увечері, бачимо над собою її лагідні очі, забуваючи іноді тим очам сказати лагідне "На добраніч". Ця берегиня – наша бабуся. Це мамина або татова мама. Вона прожила вдвічі довше, ніж мама чи тато, бачила в житті вдвічі більше. І ти мабуть, удвоє дорожчий для неї, бо ти дитина її дитини, а онуків люблять більше, ніж дітей.

Сивина... одним бабуся вона прикрашала скроні, іншим зовсім вибілила коси. І кожна сивина свідчить про те, що не завжди їх слухали їхні діти та й внучата. І боліло у бабусь серце за нас, за наших мам і тат, а волоски сивіли.

Учень.

Я своїй бабусі пісню заспіваю,
Вона для мене сонечко й краса
Подібної до неї я не знаю,
Коли б зшукав всю землю й небеса.
Моя бабуся любя, гарна й мила,
Вона найкраща від усіх людей.
І хоч вона вже трохи посивіла,
Але так щиро любить нас – дітей.

(Пісня бабусі)

Ведуча: На нашому святі присутні ваші мудрі бабусі і розважливі дідусі, які завжди з нетерпінням чекають вас до себе в гості.

Учні.

Я до бабусі з любов'ю звертаюсь:
Бабцю, бабуню, бабусю моя.
І до бабусиних рук притуляюсь,
І відчуваю в них лагідність я!

Я до дідуся іду по науку:
Діду, дідуню навчи в світі жить!
Він на голівку кладе свою руку,
Голос сріблястим струмочком біжить!

Незгода (вискакує):

Діди наші теж, бувало, з гірки падали чимало.
Їх бабусі гнали в дім і штанці латали їм.
А сьогодні вже вони он які поважні
Тільки й думають, як нам дати зауваження.

Діти проганяють Незгоду.

Учні.

Мій сивий, лагідний дідусю,
Я до землі тобі вклонюся.
За теплоту твою і ласку.
За мудре слово, гарну казку.

Ти вчив нас, як на світі жить,
Як один одного любить.
І твій розумний заповіт
Я пам'ятатиму повік.

Вчитель. Кожного вечора бабуся або дідусь розповідали своїм онукам казки. А чи пам'ятають казки їхні дорослі діти – ваші тата й мами?

Конкурс Казковий (без підготовки для всіх батьків).

- Назвіть головних героїв казки “Колобок”.
- Скільки героїв у казці “Рукавичка”?
- Якими словами починається казка “Ріпка”?
- Яку казку знають усі українські діти, навіть ще не вміючи добре говорити? (“Курочка Ряба”)
- Хто “битий небиту везе”? (“Лисичка-сестричка і Вовк-панібрат”)

Вчитель. Поряд з казкою завжди йшла гра. То ж і ми пропонуємо вам трошки погратися.

ГРА «Переправа»

Виходять три сім’ї (мама, тато і їхня дитина).

Уявіть, що ви на березі швидкого струмка у горах. Там ви відпочивали, розважались. Але пройшла злива, і струмок з кожною хвилиною стає глибшим і ширшим, а вам треба перейти на інший бік, щоб вас не змила вода. Покажіть, як ви це зробите. А вода вже глибока, дружина боїться, а дитина плавати не вміє...

ГРА «Як мене звати?»

Ця гра для наших татів і для хлопчиків (Два учасники (татусі) стають обличчям один до одного, беруться за лікті так, щоб ніхто з них не міг заглянути за спину іншому. У кожного на спині прикріплений аркуш з ім’ям, яке вони повинні прочитати. Учасники повинні викрутитись чи підскакувати, щоб прочитати ім’я. Імена повинні бути незвичні, але українські. Вдруге ця гра проводиться з двома хлопчиками)

Учитель. Поряд з рідною родиною, домівкою для дітей другою родиною, рідною домівкою стала рідна школа, де діти зростають, навчаються, мужніють, радіють.

Учні.

Земля – ковчег: наш дім і справді диво.

Ми – пасажери, всі кудись пливем,
Нам треба жить єдиним колективом,
Лиш тільки так мети ми досягнем.

Не за синіми високими горами,
Не за дальніми глибокими морями,
А у місті нашім мальовничім
Нас до себе рідна школа кличе.

А школа – це нелічені книжки,
Задачі і постійні запитання,
Уроків кольорові пелюстки.
Мое і однокласників навчання.
Ця школа, ніби казка чарівна,
Яка ласкаво двері відчиняє.
Веде у світ - туди, де таїна,
І у життя велике і безкрає.

Діти в нашій класі
Добрі, працьовиті.
І скажу до речі -
Ще й талановиті!

Розповідь та демонстрація талантів класу

Сценка

Незгода: Косички у дівчаток, щоб смикати за них!

Хлопчик: Так думав і я спочатку, а виявилось - ні.

Незгода: Вони ростуть для того, щоб заплітатись довго,

Щоб хтось про них сказав: Ах-ах, яка краса!

Хлопчик (*проганяє Незгоду*): А от мені косичок не треба, я - хлопчак!

А що я теж красивий, то видно це і так!

Учитель. Шановні батьки! Нехай і надалі ваші діти будуть яскравими особистостями, здатними реалізувати свої творчі, наукові, організаторські здібності. А ви можете висловити свої побажання нашим чарівним діткам, які будуть зігрівати їх протягом наступних років у школі.

Батьки пишуть побажання своїм дітям на «Сонечку майбутнього»

Учитель. Що ж дякуємо всім. Сьогодні завдяки нашим сім'ям ми не лише гарно відпочили, але й сотні разів переконалися в тому, що сім'я, родина – це невсипуща хранителька національних звичаїв, традицій предків. Сім'я – святиня людського духу, благородних людських почуттів: кохання, любові, вірності, піклування.

Учні.

Бабусю шануйте й дідуся!

Матусю любіть і тата!

Нехай родина дружна уся

Буде на радість завжди багата!

Хай тішаться онуками бабуся і дід!

Хай батько та мама радіють дитині!

Хай буде, як дуб, могутній наш рід!

Хай злагода й мир панують в родині!

Учитель. Бажаю всім вам щастя, здоров'я, злагоди у родинах. Сподіваюсь що у нашій шкільній родині теж завжди пануватимуть щирість і взаєморозуміння, а у великій всенародній родині мир.

І ось завершилось наше родинне свято.
Ми від душі повеселились всі.
Тож дай вам бог добра і сил багато,
Щоб сонце піднімалося в росі,
Щоб зігрівало вас тепло і ласка,

А доброта всіх пригорнала вас.
Й життя хай буде, ніби добра казка.
Живіть усі щасливо! В добрий час!

Прислів'я:

- Який куш, така й хворостина, які батьки, така й дитина.
- Чоловік у домі — голова, а жінка — душа.
- Шануй батька і неньку, буде тобі скрізь гладенько.
- Живуть між собою, як риба з водою.
- Коли дитину не навчиш у пелюшках, то не навчиш і в подушках.
- Де одинець — хазяйству кінець, а де діток сім, там щастя усім.
- Матері ні купити, ані заслужити.
- На сонці тепло, а біля матері — добре.
- Добре в тій родині, де усі єдині.